

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/826/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313205364
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1313205364.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Kataríny Javorčíkovej, v spore žalobcov: X. O. K., W. P., R.. XX.XX.XXXX, D. Q. XX, D., 2. X.. I. K., R.. XX.XX.XXXX, D. Š. X, D., obaja zastúpení advokátskou kanceláriou Okenica Šula & Co. s.r.o., so sídlom Pražská 11, Bratislava, IČO: 36 866 512, proti žalovanému: X.. S. I., R.. XX.XX.XXXX, D. S. W. XXX, D., zastúpenému advokátskou kanceláriou VRBA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sliezska 9, Bratislava, IČO: 35 918 225, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.07.2014, č. k. 9C/49/2013-126, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.07.2014, č. k. 9C/49/2013-126, potvrdzuje.

Žalobcovia majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom, posúdiac vec podľa § 130 ods. 1, § 134 ods. 1-4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) určil, že pozemok, ktorý je v geometrickom pláne vyhotovenom spoločnosťou GEOŠ - g.k., s.r.o., pod č. 16/2013, autorizačne overeným X.. K. C. a úradne overeným Správou katastra pre hlavné mesto SR D., zo dňa 05.03.2013, pod č. 340/2013, označený ako parcelné číslo XXXX/X o výmere 2 m², zastavané plochy a nádvoria v katastrálnom území C., obec D., mestská časť R. K., okres Bratislava III, ktorý vznikol odčlenením od pozemku parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/X o výmere 626 m², zastavané plochy a nádvoria, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území C., obec Bratislava, mestská časť R. K., okres Bratislava III je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 7 OSP, vyjadrenú vo výške 100 %, a v tejto výške priznal v spore úspešným žalobcom náhradu trov konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobcovia svoj žalobný návrh odôvodnili tým, že sú vlastníckmi pozemku parc. č. XXXX, susediaceho s pozemkom parc. č. XXXX/X vo vlastníctve žalovaného, pozemky ktoré majú spoločnú hranicu. Na hranici pozemkov je vybudované murované oplotenie, súčasťou ktorého je kovová garážová brána pre prechod a prejazd vozidlami, ako aj bránka pre prechod peši. Žalobcovia nadobudli vlastnícke právo k tomuto pozemku spolu s ďalšími nehnuteľnosťami kúpnu zmluvou v roku 1999, žalovaný kúpnu zmluvou v roku 2009. Žalobcovia nadobúdali nehnuteľnosti už oplotené ešte právnymi predchodcami žalobcov, pričom počas výstavby

rodinného domu sa rozhodli z estetických a bezpečnostných dôvodov nahradiť pôvodné pletivé oplatenie s pôvodnou plechovou garážovou bránou za riadne, murované oplatenie s kovovou garážovou bránou, aj s bránkou pre prechod peši. Svoje nehnuteľnosti užívali pokojne bez toho, aby do ich práv niekto zasahoval, resp. stavbu oplatenia namietal, najmenej po dobu 13 rokov, a keďže po celý tento čas boli presvedčení, že oplatenie je vybudované na pozemku v ich vlastníctve, došlo tak ku splneniu všetkých podmienok pre vydržanie ich vlastníckeho práva k pozemku, ktorý je oplatením zastavaný, v súlade s ustanovením § 134 OZ. Na účely vymedzenia svojho vlastníckeho práva si dali vyhotoviť geometrický plán spoločnosťou GEOŠ - g.k., s.r.o., pod č. 16/2013, ktorý úradne overila Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislava pod č. XXX/XXXX zo dňa 05.03.2013, ktorý sporný pozemok označil parcelu č. XXXX/X o výmere 2 m².

3. Súd prvej inštancie sa ako prvým predpokladom dôvodnosti konania zaoberal posúdením naliehavosti právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení a konštatoval, že naliehavý právny záujem na takomto určení je daný, keď neexistuje iný právny spôsob, ako sa domôcť takéhoto určenia a postavenie žalobcov by bez toho bolo právne neisté, keďže žalovaný spochybňuje a namieta neoprávnenosť ich držby.

4. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobcovia uniesli dôkazné bremeno a dostatočne v konaní preukázali naplnenie podmienok vydržania v zmysle ust. § 134 OZ. Z ohliadky na mieste samom súd zistil, že smerom k parcele č. XXXX/X pri murovanom plote z jeho vonkajšej strany sa nachádzajú zvyšky dvoch stĺpikov, o ktorých žalovaný tvrdil, že boli súčasťou pôvodného oplatenia. Výpoveďami účastníkov a svedka V. A. mal súd preukázané, že plot postavený v roku 2005, i za predpokladu, že nebol postavený na presne tom istom mieste ako pôvodný pletivový plot, bol posunutý dovnútra pozemku žalobcov, a nie smerom k pozemku žalovaného, čo nespochybňoval ani žalovaný. Námietky žalovaného, že nový plot nie je postavený na identickom mieste ako pôvodný pletivový plot, považoval preto súd za právne irelevantné. Žalobcovia preukázali, že po nadobudnutí nehnuteľnosti v roku 1999 a po postavení plota v roku 2005 na tom istom mieste (prípade len s posunom do ich pozemku), neboli v užívaní nehnuteľnosti nikým rušení a s vecou nakladali ako so svojou, a to až do obdržania listu žalovaného zo dňa 07.05.2012, v ktorom ich žiadal, aby odstránili plot a bránu z vrchnej časti parcely č. XXXX/X v jeho vlastníctve. Dovtedy žalobcovia pokojne užívali predmetný plot a pozemok, na ktorom je vybudovaný, v dobrej viere, že sú v ich vlastníctve. Vydržacia doba začala žalobcom plynúť v roku 1999, kedy nadobudli predmetný pozemok do vlastníctva a uplynula v roku 2009. Držba bola oprávnená a dobromyseľná do dňa 07.05.2012. Ani skutočnosť, že žalovaný sa v roku 2009 stal vlastníkom parcely č. XXXX/X, nemala žiaden vplyv na pokojné a dobromyseľné užívanie tejto časti pozemku žalobcami a nedošlo ani k prerušeniu trvania vydržacej doby. V konaní nebolo preukázané žiadne ústne, či písomné upozornenie pred 07.05.2012 na akékoľvek nesprávne vedenie predmetného plota alebo na jeho odstránenie. Hoci podľa tvrdení žalovaného mal tento vedomosť o nesprávnom presahu oplatenia už v roku 2009, keď pozemok kúpil od mesta, presah predmetného plota na jeho pozemok začal písomne namietat až v roku 2012, po tom, ako sa zhoršili susedské vzťahy medzi žalobcami a žalovaným.

5. Rozsudok bol doručený žalobcom a žalovanému, prostredníctvom ich splnomocnených zástupcov, dňa 03.09.2014.

6. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietol, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, nakoľko nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností; na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a postupom súdu sa mu ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. Uviedol, že napriek tomu, že pozemok tvoriaci hranicu so žalobcami nadobudol do svojho vlastníctva až v roku 2009, lokalitu a miestne pomery pozná už od roku 1998, kedy sa spolu s manželkou stal vlastníkom iných nehnuteľností v susedstve s nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalobcov. Od roku 2004 žije s rodinou v rodinnom dome len niekoľko metrov od spornej hranice a murovaného plota. Nesúhlasí s názorom súdu, že žalobcovia sú oprávnenými držiteľmi spornej nehnuteľnosti. Držba bola od roku 2005 na úkor žalovaného a predchádzajúceho vlastníka (právneho predchodcu žalovaného) - Hlavného mesta SR Bratislavy. Žalobcovia počas trvania sporu trvali na svojich výpovediach, že v roku 2005 nahradili pôvodný pletivový plot za nový murovaný plot z dôvodu bezpečnosti, a že tento nový plot postavili presne v mieste pôvodného plota. Ich tvrdenie bolo účelové a zavádzajúce, nakoľko z výpovede svedka p. A., ako aj z ohliadky v mieste samom, vyplýva, že nový murovaný plot nebol postavený na rovnakom mieste,

ale bol postavený s posunom dovnútra pozemku - parcely č. XXXX vo vlastníctve žalobcov v rozsahu skoro 1 meter dĺžky od pôvodného plotu, s postupným znižovaním od pôvodnej hranice. Dokumentujú to aj pôvodné kovové stĺpiky, ktoré ostali doteraz na mieste samom. Z ohliadky možno vidieť, že daný pletivový plot pokračoval v úrovni nasledujúceho suseda. Žalobcovia vo svojich výpovediach klamali, že žiadne kovové stĺpiky sa v daných miestach nenachádzajú. Z ohliadky a výpovede svedka vyplýva, že rozsah posunu bol značný, čo na pojednávaní nerozporoval ani právny zástupca žalobcov. Z toho logicky vyplýva, že tak značným posunom plotu dovnútra vlastného pozemku nemohlo ísť o náhodu. Vystáva tu otázka, kto si posunie plot v nevedomosti v rozsahu 0,8 metra dovnútra svojho pozemku a ukráti tým výmeru vlastného pozemku? Žalovaný vidí v úkone žalobcov účelovosť a vedomosť o skutočnosti, že ich pôvodný pletivový plot nie je na ich pozemku, ale na pozemku Hl. mesta SR Bratislavy. Uvedené vedeli a mali vedieť zo zamerania ich pozemku pri jeho kúpe, a ak aj náhodu nevedeli, daná skutočnosť ich neospravedlňuje. V tomto súdnom spore boli zrazu žalobcovia schopní geometrickým plánom na centimetre zamerať pozemok a jeho hranice. Svoju dobromyseľnosť, a teda oprávnenosť držby, nemôžu žalobcovia skryť za účelové tvrdenie ich nevedomosti, nakoľko aj pri stavbe murovaného plotu žalobcovia nepostupovali s náležitou starostlivosťou a odbornosťou. Nevybavili si povolenie na jeho stavbu, pričom v takmer rovnakom období stavali vyššie na svojom pozemku rodinný dom, na ktorý povolenie stavebného úradu mali. Žalovaný rovnako nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že námietky žalovaného v smere posunu plotu, hoci aj pravdivé, sú bez právnej relevancie. Pokiaľ má držiteľ veci vedomosť, že plot sa nenachádza na správnom mieste a tento posunie (a to v nesprávnom rozsahu), nemôže byť považovaný za dobromyseľného držiteľa, že mu vec patrí a užíva ju ako svoju vlastnú. V roku 2005 tak žalobcovia v súvislosti so stavbou (čiernou stavbou murovaného plotu) nakladali s vecou (pozemkom) v rozpore s dobrou vierou. Žalovaný to preukazuje najmä neštandardnou situáciou - posunom plotu dovnútra vlastného pozemku. Podľa žalovaného v súvislosti s uvedeným stavom žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, nakoľko počas konania účelovo zavádzali. Žalovaný tiež namietol, že žiadal vykonať dôkaz na preukázanie pravdivosti jeho tvrdení, a to pripojením spisu sp. zn. 10C/108/2011, v ktorom sa nachádzali ortofotomapy, letecké snímkovanie od autorizovanej spoločnosti EUROSENSE s.r.o. v mierke 1:1000. Z nich možno vidieť voľným okom, že murovaný plot v roku 2008 (záber leteckého snímkovania) zaznamenal zmeny postavenia oproti roku 2003. Súd sa na pojednávaní zo dňa 15.07.2014, na ktorom mal byť spis pripojený, vôbec k danému navrhovanému dôkazu nevyjadril. Tento nevykonaný, čo vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na porušenie procesnej zásady, že v prípade nevykonania dôkazu súd musí svoje konanie riadne odôvodniť, prečo dôkaz nevykonaný. Neodôvodnením svojho konania súd založil dôvod na odvolanie a žalovanému sa postupom súdu prvej inštancie odňala možnosť riadne konať pred súdom. Žalovaný ďalej namietol, že súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že už na prvom pojednávaní vo veci (dňa 12.11.2013), vzhľadom na rozsah vydržania nehnuteľnosti žiadala, v tom čase zákonná sudkyňa JUDr. Farkašová žiadala účastníkov o mimosúdne riešenie veci a dohodu. Pojednávanie aj bolo z tohto dôvodu odročené na neurčito s tým, že sa strany sporu pokúsia mimosúdne dohodnúť. Priamo na predmetnom pojednávaní žalobcovia uviedli, že sú ochotní uhradiť za predmetný presah pozemku, vymeraný podľa geometrického plánu, kúpnu cenu. Takýmto konaním žalobcov a dohodou malo dôjsť z ich strany k späťvzatiu návrhu v tomto spore, a rovnako k späťvzatiu návrhu v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/69/2012 o odstránenie neoprávnenej stavby na cudzom pozemku, ktoré voči žalobcom inicioval žalovaný (tam v postavení žalobcu) a ktoré je prerušené do skončenia tohto sporu. K mimosúdnej dohode medzi účastníkmi však nedošlo. Z konania a vôle žalobcov uhradiť dohodnutú časť kúpnej ceny za predmetný presah pozemku, ktorým murovaný plot zasahuje aj v súčasnosti do vlastníckeho práva žalovaného, je možné posudzovať nedobromyseľnosť, nakoľko sa necítili byť vlastníckymi pozemku. Zákonom stanovená 10 ročná držba nehnuteľnosti neuplynula a nemohla uplynúť z dôvodu, že držba bola neoprávnená od roku 2005. Žalobcovia nadobudli svoje nehnuteľnosti v roku 1999, a starý pletivový plot s drevenou brámkou nahradili v roku 2005 za murovaný plot s kovovou bránou. S prihliadnutím na ich nedobromyseľnosť a samotný posun v mieste možno konštatovať, že od roku 2005 užívali spornú nehnuteľnosť s vedomosťou, že užívali viac, ako im patrí. Inak by si neboli murovaný plot zasadili 1 meter dovnútra svojho vlastného pozemku, záhrady. V prípade splnenia zákonných predpokladov nestačí uplynutie 10 ročnej doby nepretržitej držby, pokiaľ je držiteľ vzhľadom na všetky prezentované skutočnosti neoprávneným. Žalovaný mal už v roku 2009 z vypracovaného geometrického plánu vedomosť, že murovaný plot zasahuje do jeho vlastníctva. Na danú skutočnosť žalobcov upozornil v tom čase len ústnou formou, čo však žalobcovia popierajú. Napriek tomu mali žalobcovia o probléme vedomosť už od roku 2005, vedeli o svojej neoprávnenej držbe a vedeli, kto je majiteľom pozemku, a preto nemohli nakladať s vecou ako so svojou vlastnou. V tomto prípade preukázania dobromyseľnosti zaťažuje žalobcov dôkazné bremeno. Títo však ako jediný dôkaz okrem

ich ústnych tvrdení žiadali vypočuť svedka pána A., ktorý však počas výpovede spochybnil samotné ich tvrdenia. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že prvý písomný doklad zo strany žalovaného bol zaslaný žalobcom až v roku 2012. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal žalovaný odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a návrh žalobcov zamietol v plnom rozsahu ako nedôvodný. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania.

7. Odvolanie žalovaného bolo doručené žalobcom prostredníctvom ich právneho zástupcu dňa 21.10.2014, ktorý naň písomne reagoval podaním doručeným súdu dňa 27.02.2015. Žalobcovia nesúhlasia s tvrdením žalovaného, že mu postupom súdu v súvislosti s nevykonaním navrhovaného dôkazu - ortofotomapy mala byť odňatá možnosť riadne konať pred súdom. Poukázali na to, že súd sa v rozsudku na stranách 5 a 7 dostatočne vysporiadal s navrhnutým dôkazom. Dôkazy vykonal v zmysle ustanovení § 120 a 122 OSP a všetky vykonané dôkazy vyhodnotil v zmysle § 135 OSP. Žalobcovia zdôraznili, že hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí všetky vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti, vzájomnej súvislosti a dôležitosti pre rozhodnutie, pričom sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov. Žalovaný vo svojom odvolaní nesprávne vyvoláva domnienku nedobromyseľnosti žalobcov a nesprávne dedukuje rozhodnutie žalobcov v rámci pokusu o mimosúdnu dohodu iniciovanú zo strany žalovaného na pojednávaní dňa 12.11.2013. Žalobcovia v záujme vyhnutia sa ďalšiemu súdному konaniu súhlasili s mimosúdnym riešením veci, a tak bezprostredne po uvedenom pojednávaní došlo medzi účastníkmi konania k dohode o výške finančného plnenia, ktoré by žalobcovia boli vyplátili žalovanému. Následne sa strany dohodli, že právna zástupkyňa žalovaného zašle právnenému zástupcovi žalobcov návrh mimosúdnej dohody v lehote do 30 dní. Dňa 12.12.2013 právny zástupca žalobcov oznámil súdu, že v stanovenej lehote nedošlo k uzatvoreniu mimosúdnej dohody v predmetnej veci z dôvodu nezaslania (neexistencie mimosúdnej dohody) právnu zástupkyňou žalovaného. Právna zástupkyňa žalovaného im oznámila, že žalovaný prehodnotil svoj postoj a už nemá záujem o uzatvorenie mimosúdnej dohody. Žalovaný spochybňuje uplynutie zákonom ustanovenej 10 ročnej držby spornej nehnuteľnosti a namieta, že táto 10 ročná doba neuplynula a ani nemohla uplynúť, pretože je presvedčený o tom, že držba nebola oprávnená už od roku 2005, kedy žalobcovia vymenili starý pletivový plot za murovaný, čím došlo k miernemu posunu smerom dovnútra pozemku žalobcov. Tento posun plotu pokladá žalovaný za prejav nedobromyseľnosti žalobcov, čím si zdôvodňuje prerušenie zákonom ustanovenej vydržacej doby. Takéto odôvodnenie žalovaného je však založené na subjektívnych, a ničím nepreukázaných domnienkach a je nedostatočné. Dobromyseľnosť ako vnútorný psychický stav držiteľa nemožno priamo dokázať, možno o nej iba usudzovať z okolností, v ktorých sa tento psychický stav navonok prejaví. Žalobcovia majú za to, že dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní dobromyseľnosti držby uniesli, pretože ako držitelia veci a vykonávatelia práva pri normálnej opatrnosti so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, nemali a nemohli mať pochybnosti o tom, že im právo, ktoré vykonávali a vec, ktorú fakticky ovládali od roku 1999, kedy nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX, nepatrí. Samotný žalovaný ich na túto skutočnosť upozornil až dňa 07.05.2012. Vedomosť o tom, že ich vlastnícke právo k pozemku, na ktorom stojí predmetný plot, je spochybnené, nadobudli až žalobou o odstránenie stavby datovanou 30.05.2012. Až následne dali žalobcovia trasu predmetného plotu zamerať, a až vtedy zistili, že časť tohto plotu je skutočne vybudovaná na časti pozemku, ktorý je predmetom sporu. Do tohto momentu boli žalobcovia presvedčení o tom, že im patrí vlastnícke právo k pozemku, na ktorom bol starý plot a namiesto ktorého vybudovali predmetný nový plot, pretože túto časť pozemku držali a užívali dobromyseľne od roku 1999 do roku 2012 v dobrej viere, že ide o ich vlastníctvo. V tejto súvislosti žalobcovia zdôraznili, že ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. V prípade pochybností sa predpokladá, že držba je oprávnená. S týmto názorom, ku ktorému dospel súd vo svojom rozsudku (na str. 6) sa žalobcovia plne stotožňujú. V súvislosti s námietkou žalovaného o neuplynutí zákonom ustanovenej 10 ročnej doby držby potrebnej na vydržanie, žalobcovia zdôraznili, že prichádza do úvahy aj znenie § 134 ods. 3 OZ, kedy sa do doby, v tomto prípade 10 rokov, započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe jej právny predchodca. Žalobcovia nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX v roku 1999, pričom uvedený starý plot sa na tomto mieste už nachádzal. V čase kúpy boli žalobcovia ubezpečení predávajúcimi, že predmetný starý plot je postavený priamo na hranici pozemku, ktorý bol predmetom kúpy a hranici pozemku, ktorý je predmetom sporu. Z uvedeného tvrdenia právneho predchodcu nehnuteľností o umiestnení plotu na hranici pozemku v roku 1999 je možné predpokladať, že mal vec v oprávnenej držbe. Žalobcovia majú preto za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je po vecnej, ako aj právnej, stránke správne, logicky je odôvodnené a v súlade s právnou teóriou a ustálenou judikatúrou. Navrhli preto

odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcom trovy odvolacieho konania.

8. Vyjadrenie žalobcov bolo doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 12.03.2015, ktorý sa k nemu už písomne nevyjadril.

9. V priebehu odvolacieho konania vstúpil do platnosti nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, účinný od 01.07.2016 (ďalej len CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti OSP, Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupoval v zmysle vyššie citovaného ust. § 470 ods. 2 CSP. Viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, dospel po preskúmaní odvolacích námietok žalovaného k záveru, že nie je dôvod napadnutý rozsudok zmeniť ani zrušiť, pretože súd prvej inštancie rozhodol vo veci vecne správne. Keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP svoj rozsudok vo veci verejne vyhlásil dňa 24.04.2018.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav zistený z riadne vykonaného dokazovania. Výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, a aj podľa názoru odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu v obsahu spisového materiálu. Dokazovanie vo veci teda vykonal súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu a zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ust. § 132 OSP (procesné ustanovenie platné do 30.06.2016). Dospel aj k správnym skutkovým a právnym záverom, že žalobcovia splnili všetky zákonom (§ 134 OZ) požadované predpoklady pre vydržanie sporného pozemku o rozmere 2 m². Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Svoj právny záver súd prvej inštancie aj dostatočným spôsobom odôvodnil a v súlade s § 157 ods. 2 OSP (platným do 30.06.2016) podal dostatočne zrozumiteľný výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku, ktorým žalobe žalobcov vyhovel. Aj o náhrade trov konania rozhodol súd aplikujúc správne zákonné ustanovenie (§ 142 ods. 1 OSP) vzhľadom na plný úspech žalobcov v spore.

12. V odvolaní žalovaný neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia, alebo ktoré by mu neboli bývali známe. Z konania pred súdom prvej inštancie nevyplýva iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver, a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je vyčerpávajúce, a preto si nežiada ani obširne doplniť dôvody na zdôraznenie jeho správnosti, nakoľko odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už len nasledovné:

13. Neobstojí námietka žalovaného o neúplnom zistení skutkového stavu nevykonaním navrhnutých dôkazov, a to pripojením spisu sp. zn. 10C/108/2011, v ktorom sa nachádzali ortofotomapy. Ako vyplýva z obsahu spisu, na pojednávaní konanom dňa 12.06.2014 žalovaný súdu predložil tieto ortofotomapy k nahliadnutiu. Súd prvej inštancie aj v odôvodnení rozsudku uviedol, že si letecké mapy (ortofotomapy) z pripojeného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 10C/108/2011 (konanie o určenie práva na zriadenie vecného bremena s rovnakým účastníkmi ako v tomto spore), prezrel.

14. Ani takýto prípadný postup súdu (nevykonanie dôkazu) by však nemal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, lebo tento dôkaz v kontexte dôvodov, pre ktoré súd žalobe žalobcov vyhovel, bol nadbytočný. Zistenie, že došlo k posunu murovaného plotu oproti pôvodnému pletivovému plotu, nebola v prejednávaní veci podstatná, lebo (ak aj k nemu došlo) došlo k nemu smerom do pozemku vo vlastníctve žalobcov, a nie smerom do pozemku žalovaného.

15. V tejto súvislosti odvolací súd navyše uvádza, že súd prvej inštancie ani nemusel vykonať všetky dôkazy, ktoré mu navrhovali účastníci konania, ale len tie, ktoré boli relevantné a viedli k rozhodnutiu

vo veci samej. Bolo len na rozhodnutí súdu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, a ktoré nie. Ak dôkazy, ktoré súd vykonal, náležite odôvodňovali jeho konečné rozhodnutie vo veci samej, ktoré je zrozumiteľné, preskúmateľné a možno z neho vyvodiť, z akých podstatných skutočností vychádzal, a ako tieto skutočnosti právne vyhodnotil, nebolo by možné ani súdu vyčítať, že nevykonal všetky navrhnuté dôkazy. Totižto vykonávanie dôkazov irelevantných pre konanie je v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania, a konanie by sa len zbytočne predlžovalo.

16. Neobstojí ani námietka žalovaného, že mu bola postupom súdu prvej inštancie odňatá možnosť riadne konať pred súdom tým, že súd tento dôkaz nevykonal. Podľa ustálenej súdnej praxe, nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom, alebo ich vykonanie, nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 37/1993).

17. Rovnako neobstojí odvolacia námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd vykonal dôkazy tak, ako mu ich navrhli strany sporu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že podľa predchádzajúceho procesného predpisu (OSP), bol súd prvej inštancie povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhli, len vo veciach, v ktorých konanie bolo možné začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 120 ods. 2 OSP). Prejednávaná vec takýmto konaním nebola.

18. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v konaní riadne preukázaná oprávnená držba spornej nehnuteľnosti žalobcami, ich dobromyseľnosť, keďže fakticky a nepretržite nehnuteľnosť ovládali, užívali ju nerušene od roku 1999 až do roku 2012, teda nerušene nakladali s nehnuteľnosťou ako s vlastnou s presvedčením, že im patrí, a to po celú vydržiaciu dobu. Ich presvedčenie, že im nehnuteľnosť patrí, vychádzalo z okolností spočívajúcich nielen v uzatvorení samotnej kúpnej zmluvy, ale aj zo skutočnosti, že pozemok kúpili už oplotený a s tým, že plot „kopíruje“ hranicu medzi pozemkami.

19. Za mylné, až absurdné, považuje odvolací súd tvrdenie žalovaného v odvolaní, že posun plota dovnútra vlastného pozemku, ku ktorému došlo v súvislosti s výstavbou nového plota v roku 2005 žalobcami, svedčí o ich nedobromyseľnosti. Ide o ničím nepodloženú fikciu žalovaného, ktorý sám vo svojej výpovedi uviedol, že išlo o posun na jednom konci v rozsahu 0,8 m, a na druhom konci asi o 5 cm. Nešlo teda o žiadny značný rozsah posunu, ako tvrdí žalovaný vo svojom odvolaní, a došlo k nemu zjavne neúmyselne, a zrejme tým, že po odstránení starého plota bola natihnutá šnúra, a to z jednej strany na bránu a z druhej strany na zvyšok plota zo strany pravého suseda od cesty. Podľa nej bol potom stavaný nový plot. Tieto skutočnosti vyplývajú zo svedeckej výpovede p. A. ktorý spolu so svojimi dvoma synmi v rámci občianskej výpomoci staval pre žalobcov nový plot.

20. Pretože obsah odvolania žalovaného tak nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska tvrdených odvolacích dôvodov, a súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, zákonne a spravodlivo, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení priznal odvolací súd úspešnej strane v odvolacom konaní - žalobcovi, nárok voči žalovanému na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie podľa 262 ods. 2 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).